
Chodź, pospacerujmy wspólnie
w księżycu promieniach!
Bo i po co więzić duszę
w okowach milczenia?!

Staw się błyszczy jak stal czy też
w kroplach rosy ziemia,
młyn i rzeczka lśnią srebrzyście
w księżycu promieniach.

Po co serca karmić smutkiem,
co twarze ocienia?
Chodź, pospacerujmy wspólnie
w księżycu promieniach!

Wersja z zachowaniem metrum oryginału:

Chodź, pospacerujmy dziś
w księżycu promieniach!
Niech nie trapi serc zła myśl
i smutek milczenia!

Staw rozbłyska niczym stal
albo w deszczu ziemia,
młyn się srebrzy, rzeczka, dal
w księżycu promieniach.

Miast się smucić, lepiej żyć
chwilą upojenia.
Chodź, pospacerujmy dziś
w księżycu promieniach!

В лунном сиянии

Выйдем с тобой побродить
В лунном сиянии!
Долго ли душу томить

В темном молчании!

Пруд как блестящая сталь,
Травы в рыдании,
Мельница, речка и даль
В лунном сиянии.

Можно ль тужить и не жить
Нам в обаянии?
Выйдем тихонько бродить
В лунном сиянии!

1885 г

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Lilah, dodano 11.05.2020 23:11

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.